

Библейски уроци

Урок за 22 март

Един в Христос Исус

Ключов стих: „Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъж, нито жена, защото всички сте едно в Христос Исус.“

Галатяни 3:28

Избрани стихове:
Галатяни 3:24-29

Когато Исус за пръв път изпрати учениците си да проповядват за небесното царство, те получиха указания да отидат само при „изгубените овце от дома Израилев“ (Матей 10:5-7). Това беше в съгласие с факта, че Израил все още беше Божият заветен народ, макар че това скоро щеше да се промени. В избрания стих от Библията днес Павел обяснява какво трябваше да осъзнаят израилтяните, които търсеха напътствие чрез завета на Закона: „Законът беше наш наставник, за да ни доведе до Христос, за да бъдем оправдани чрез вяра. Но след като дойде вярата, ние вече не сме под наставника.“ Галатяни 3:24,25

Днешният ключов стих е декларацията на Павел, че всички различия, които преди са съществували по Мойсеевия закон, сега са премахнати, тъй като Исус е умрял като цена за откуп „за всички“ (1 Тимотей 2:5,6). В резултат на това всички, които имаха „уши да чуят“, можеха да дойдат при Христос (Марко 4:9). Позицията на

християните пред Бога сега беше като на ново създание. (2 Коринтяни 5:17). Евангелието беше безплатно за всички, а положението на всеки човек пред Бога беше като член на Христос : „Ако принадлежите на Христос, тогава вие сте истински потомци на Авраам и наследници в изпълнение на обещанието.“ Галатяни 3:29

Евреите не трябваше да мислят, че благоволенieto, оказано на тяхната нация в миналото, ще им осигури преференциално положение в християнското братство. По същия начин езичниците не трябваше да мислят, че защото евреите като нация са били лишени от предишното благоволение по Закона на Завета, те ще бъдат неблагоприятно настроени като индивиди в очите на Господа. И едните, и другите трябваше да знаят, че отсега нататък Бог ще пренебрегне естествените им етнически различия и ще възнагради всеки, независимо дали е юдеин или езичник, според неговата или нейната вяръност като член на едното „тяло на Христос“. 1 Коринтяни 12:12,13

Практиката да се имат роби беше регулирана институция в Израил и все още се практикуваше по времето на Павел. Той не казва, че слугата, който става член на тялото на Христос, е свободен да пренебрегне желанията на господаря си. По-скоро той казва, че Господ може да благослови роба, сякаш той е „свободен човек“ в Христос. (1 Коринтяни 7:21,22). В някои отношения положението на слугата би било по-благоприятно за постигането на смирението на характера, необходимо за получаване на дял в небесното царство, отколкото положението на

господаря. Независимо от това обаче, робът трябваше да знае, че Господ не обръщаше внимание на земното му положение по отношение на небесната му надежда.

Макар че еврейските жени често се радваха на повече свобода от жените в други древни култури, патриархалните закони на Израил ги ограничаваха предимно в домашната сфера, където бяха отговорни за отглеждането на децата и домашния живот. Свещеничеството ги изключваше и с няколко забележителни изключения, те имаха ограничен достъп до храма. Павел сега провъзгласява, че тези патриархални закони вече не важат за „децата на Бога чрез вяра в Христос Исус“. Галатяни 3:26

Радваме се, че имаме привилегията да споделяме Евангелието с всички. Нека бъдем верни на великата заповед на Исус да провъзгласяваме „Евангелието на царството“ като свидетели по целия свят. Матей 24:14